

মধুবন

“সংকল্প, সংস্কাৰ, সম্বন্ধ, বাণী আৰু কৰ্মত নবীনতা আনাঃ”

আজি নতুন সৃষ্টিৰ নতুন ৰচনাৰ ৰচয়িতা পিতাই নিজৰ নতুন সৃষ্টিৰ অধিকাৰী সন্তানসকলক অৰ্থাৎ নতুন ৰচনাক চাই আছেহঁক। নতুন ৰচনা সদায় মৰমৰ হয়। জগতৰ হিচাপত পুৰণি যুগত নৱবৰ্ষ পালন কৰে। কিন্তু তোমালোকে নতুন ৰচনাৰ নতুন যুগৰ, নতুন জীৱনৰ অনুভূতি কৰি আছা। সকলো নতুন হৈ গ’ল। পুৰণি সমাপ্ত হৈ নতুন জন্ম নতুন জীৱনৰ শুভাৰম্ভ হৈ গ’ল। জন্ম নতুন হৈ গ’ল গতিকে জন্মৰ দ্বাৰা জীৱন স্বতঃ সলনি হ’ল। জীৱন সলনি হোৱা অৰ্থাৎ সংকল্প, সংস্কাৰ, সম্বন্ধ সকলো সলনি হৈ গ’ল অৰ্থাৎ নতুন হৈ গ’ল। ধৰ্ম নতুন, কৰ্ম নতুন। তেওঁলোকে কেৱল নতুন বছৰ বুলি কয়। কিন্তু তোমালোক সকলোৰে বাবে সকলো নতুন হৈ গ’ল। আজি অমৃতবেলাৰ পৰা নতুন বছৰৰ শুভেচ্ছাতো দিলা কিন্তু কেৱল মুখেৰে শুভেচ্ছা দিলা নে মনেৰে দিলা? নবীনতাৰ সংকল্প ল’লানে? এই বিশেষ তিনিটা কথাৰ নবীনতাৰ সংকল্প কৰিলানে? সংকল্প, সংস্কাৰ আৰু সম্বন্ধ। সংস্কাৰ আৰু সংকল্প নতুন অৰ্থাৎ শ্ৰেষ্ঠ হৈ গ’ল। নতুন জন্ম, নতুন জীৱন হোৱা সত্ত্বেও এতিয়ালৈ পুৰণি জন্ম বা জীৱনৰ সংকল্প, সংস্কাৰ বা সম্বন্ধ থাকিতো যোৱা নাই? যদি এই তিনিটা কথাৰ ভিতৰত কোনো এটা কথাতো অংশ মাত্ৰও পুৰণি ভাব থাকি গৈছে তেন্তে এই অংশই নতুন জীৱনৰ নতুন যুগৰ, নতুন সম্বন্ধৰ, নতুন সংস্কাৰৰ সুখ বা সৰ্ব প্ৰাপ্তিৰ পৰা বঞ্চিত কৰি দিব। কিছুমান সন্তানে এনেকৈ বাপদাদাৰ আগত নিজৰ মনৰ কথাবোৰ বাৰ্তালাপৰ যোগেদি কৈ থাকে। বাহিৰৰ পৰা নকয়। বাহিৰৰ পৰাতো যিকোনো লোকে সোধে - কেনে আছা? তেতিয়া সকলোৱে এয়াই কয় যে বহুত ভাল কিয়নো এইটো জানে যে বাহিৰৰ জগতৰ আত্মাসকলে ভিতৰৰ কথা কি জানিব। কিন্তু পিতাৰ সৈতে হোৱা বাৰ্তালাপত লুকাই ৰাখিব নোৱাৰে। নিজৰ মনৰ কথাবোৰত এনেকৈ নিশ্চয় কয় - ব্ৰাহ্মণতো হৈ গ’লো, শূদ্ৰৰ সংস্কাৰৰ পৰা আঁতৰি আহিলোঁ কিন্তু ব্ৰাহ্মণ জীৱনৰ যি মহানতা, বিশেষত্ব - সৰ্বশ্ৰেষ্ঠ প্ৰাপ্তিসমূহৰ বা অতীন্দ্ৰিয় সুখৰ, ফৰিস্তা ভাৱৰ ডবল লাইট জীৱনৰ, এনেকুৱা বিশেষ অনুভৱ যিমান হ’ব লাগে সিমান নহয়। এই শ্ৰেষ্ঠ যুগৰ শ্ৰেষ্ঠ জীৱনৰ যি বৰ্ণনা আছে, এনেকুৱা অনুভৱ, এনেকুৱা স্থিতি বহুত কম সময় থাকে। ইয়াৰ কাৰণ কি বাৰু? যেতিয়া ব্ৰাহ্মণ হ’ল তেন্তে ব্ৰাহ্মণ জীৱনৰ অধিকাৰৰ অনুভৱ নহয়, কিয় বাৰু? ৰজাৰ সন্তান হোৱা কিন্তু সংস্কাৰ ভিক্ষাৰীৰ দৰে হ’লে তেন্তে তাক কি বুলি কোৱা হ’ব বাৰু? ৰাজকুমাৰ বুলি ক’বনে? ইয়াতো নতুন জন্ম, নতুন ব্ৰাহ্মণ জীৱন তথাপিও পুৰণা সংকল্প বা সংস্কাৰ ইমাৰ্জ (জাগ্ৰত) হ’লে বা কৰ্মত আহিলে তেন্তে তেওঁক জানো ৰাজকুমাৰ বুলি কোৱা হ’ব? নে আধা শূদ্ৰ কুমাৰ আৰু আধা ৰাজকুমাৰ। ডামাৰ আধা বগা আধা কলাৰ এবিধ খেল দেখুওৱা নহয়। সংগমযুগ ইয়াকতো বুজি পোৱা নাই। সংগমযুগ অৰ্থাৎ নতুন যুগ। নতুন যুগ যেতিয়া সকলো নতুন।

বাপদাদাই সকলোৰে আৰাজ শূনি আছিল - নতুন বছৰৰ শুভেচ্ছা থাকিল। কাৰ্ডো পঠাইছা পত্ৰও লিখিছা কিন্তু কখন আৰু কাৰ্য দুয়োটি একেনে? শুভেচ্ছাতো জনালা, বহুত ভাল কৰিলা। বাপদাদায়ে শুভেচ্ছা দিছে। বাপদাদায়ে কয় যে সকলোৰে মুখৰ বাণীত “অবিনাশী ভৱ”ৰ বৰদান হওক। তোমালোকে “মুখত গোলাপ” বুলি কোৱা নহয়, বাপদাদাই কয় - মুখৰ বাণীত অবিনাশী বৰদান হওঁক। আজিৰ পৰা কেৱল এটি শব্দ স্মৃতিত ৰাখিবা - ‘নতুন’। যিয়েই সংকল্প কৰা, বাণী উচ্চাৰণ কৰা, কৰ্ম কৰা এইটোৱে পৰীক্ষা কৰা, স্মৃতিত ৰাখা যে নতুন হয়নে? এয়াই খতিয়ন, হিচাপ বহী বা ৰেজিষ্টাৰ আজিৰ পৰা আৰম্ভ কৰা। দীপমালাত হিচাপৰ বহীত কি কৰে? স্বস্তিকা আঁকে নহয় জানো। গণেশ। আৰু চাৰিওটি যুগতে বিন্দু নিশ্চয় লগায়। কিয় লগায় বাৰু? যিকোনো কাৰ্য আৰম্ভ কৰাৰ সময়ত স্বস্তিকা বা গণেশ নমঃ বুলি নিশ্চয় কয়। এয়া কাৰ স্মাৰক বাৰু? স্বস্তিকাকো আকৌ গণেশ বুলি কিয় কোৱা হয়? স্বস্তিকা স্বস্থিতিত স্থিত হোৱা আৰু গোটেই ৰচনাৰ জ্ঞানৰ সূচক। গণেশ অৰ্থাৎ নলেজফুল (জ্ঞানেৰে পৰিপূৰ্ণ)। স্বস্তিকাৰ এটি চিত্ৰতে গোটেই জ্ঞান সোমাই আছে। নলেজফুলৰ স্মৃতিৰ স্মাৰক হিচাপে গণেশ বা স্বস্তিকা দেখুৱায়। ইয়াৰ অৰ্থ কি হ’ল বাৰু? যিকোনো কাৰ্যৰ সফলতাৰ আধাৰ হৈছে - নলেজফুল অৰ্থাৎ বিচাৰ বুদ্ধি সম্পন্ন, জ্ঞান স্বৰূপ হোৱা। জ্ঞান স্বৰূপ বিচাৰ বুদ্ধি সম্পন্ন হৈ গ’লে প্ৰতিটো কৰ্মই শ্ৰেষ্ঠ আৰু সফল হ’ব। তেওঁলোকেতো কেৱল কাগজত স্মাৰক চিহ্ন লগাই দিয়ে কিন্তু তোমালোক ব্ৰাহ্মণ আত্মাসকলে নিজে নলেজফুল হৈ প্ৰতিটো সংকল্প কৰিলে তেতিয়া সংকল্প আৰু সফলতা দুয়োটা লগে-লগে অনুভৱ কৰিবা। গতিকে আজিৰ পৰা এইটো দৃঢ় সংকল্পৰ ৰঙৰ দ্বাৰা নিজৰ জীৱনৰ হিচাপৰ বহীত প্ৰতিটো সংকল্প সংস্কাৰ নতুন হৈ হ’ব লাগিব। হ’ব, এয়াও নহয়। হ’বই লাগিব। স্বস্থিতিত স্থিত হৈ এয়া শ্ৰীগণেশ অৰ্থাৎ আৰম্ভ কৰা। নিজে শ্ৰীগণেশ হৈ আৰম্ভ কৰা। এনেকৈ নাভাবিবা

এয়াতো হৈয়ে থাকে। সংকল্প বহুত বাৰ কৰা, কিন্তু সংকল্প দূৰ হওঁক। যেনেকৈ ফাউণ্ডেশ্বন (ভেটি) গঢ়াৰ সময়ত ভাল চিমেন্ট আদি দি মজবুত কৰা নহয় জানো! যদি বালিৰ ফাউণ্ডেশ্বন বনাই দিয়া তেন্তে কিমান সময় চলিব? গতিকে যি সময়ত সংকল্প কৰা সেই সময়ত কোৱা, কৰি চাম, যিমানলৈ পাৰো কৰিম। আনেওতো তেনেকৈয়ে কৰে। এই বালি মিহলাই দিয়া, সেইবাবে ফাউণ্ডেশ্বন মজবুত নহয়। আনক চাবলৈ সহজ। নিজক চাবলৈহে পৰিশ্ৰম হয়। যদি আনক চাবলৈ বিচৰা, অভ্যাসৰ বশৱৰ্তী হোৱা তেন্তে ব্ৰহ্মা পিতাক চোৱা। তেওঁতো অন্য হৈ গ'ল নহয়, সেইবাবে বাপদাদাই দীপাৱলীৰ খতিয়ন চাইছে। খতিয়নত দেখিবলৈ পোৱা বিশেষ কাৰণ হৈছে ব্ৰাহ্মণ হোৱা সত্বেও ব্ৰাহ্মণ জীৱনৰ অনুভূতি নোহোৱা। যিমান হ'ব লাগে সিমান নহয়। ইয়াৰ বিশেষ কাৰণ হৈছে - পৰদৃষ্টি, পৰচিন্তন, পৰৰ কাৰ্যত সোমাই যোৱা। পৰিস্থিতিৰ বৰ্ণন আৰু মননত বেছি সময় থাকা, সেইবাবে স্বদৰ্শন চক্ৰধাৰী হোৱা। 'স্ব'ৰ দ্বাৰা 'পৰ' সমাপ্ত হৈ যাব। যিদৰে আজি নতুন বছৰৰ সকলোৱে মিলি শুভেচ্ছা দিলা, সেইদৰে প্ৰতিটো দিনেই নতুন দিন, নতুন জীৱন, নতুন সংকল্প, নতুন সংস্কাৰ স্বতঃ অনুভৱ কৰিবা। আৰু মনেৰে প্ৰতি মুহূৰ্ততে পিতাৰ প্ৰতি, ব্ৰাহ্মণ পৰিবাৰৰ প্ৰতি অভিনন্দনৰ শুভ উদ্দীপনা স্বতঃ উৎপন্ন হৈ থাকিব। সকলোৰে দৃষ্টিত শুভেচ্ছা, অভিনন্দন, গ্ৰীটিংচৰ লহৰ থাকিব। গতিকে এইদৰে আজিৰ শুভেচ্ছা শব্দটি অবিনাশী কৰি দিয়া। বুজি পাইছা। লোকে খতিয়ন ৰাখে। পিতাই খতিয়ন চাইছে। বাপদাদাৰ সন্তানসকলৰ প্ৰতি দয়া ওপজে যে সকলো পায়ো আধা কিয় লয়? নাম নতুন ব্ৰহ্মাকুমাৰ বা কুমাৰী আৰু কাম মিশ্ৰিত কিয়? দাতাৰ সন্তান হোৱা, বিধাতাৰ সন্তান হোৱা, বৰদাতাৰ সন্তান হোৱা। গতিকে নতুন বছৰত কি স্মৃতিত ৰাখিবা? সকলো নতুন কৰিব লাগে অৰ্থাৎ ব্ৰাহ্মণ জীৱনৰ মৰ্যাদাৰ সকলো নতুন। নতুনৰ অৰ্থ হৈছে কোনো মিহলি নকৰিবা। চতুৰো বহুত হৈ গৈছা নহয়। পিতাকো পাঠ পঢ়োৱা। কোনো সন্তানে কয় - পিতাই কৈছিল নহয় যে নতুন কৰিব লাগে, গতিকে মই এইটো নতুন কৰি আছোঁ। কিন্তু ব্ৰাহ্মণ জীৱনৰ মৰ্যাদা অনুসৰি নতুন হওক। মৰ্যাদাৰ ৰেখাতো ব্ৰাহ্মণ জীৱন, ব্ৰাহ্মণ জন্ম হওঁতেই বাপদাদাই দি দিছে। বুজি পাইছা নতুন বছৰ কেনেকৈ পালন কৰিব লাগে। শুনাইছিলো নহয় - 18তম অধ্যায় আৰম্ভ হৈ আছে।

গ'ল্ডেন জুবলী (সোণালী জয়ন্তী)ৰ আগতে বিশ্ব বিদ্যালয়ৰ গ'ল্ডেন জুবলী। এনেকৈ নাভাবিবা যে কেৱল 50 বছৰীয়া সকলৰ গ'ল্ডেন জুবলী। কিন্তু এয়া এই ঈশ্বৰীয় কাৰ্যৰ গ'ল্ডেন জুবলী। স্থাপনাৰ কাৰ্যত যিসকল সহযোগী হোৱা লাগিলে দুবছৰৰে হোৱা অথবা 50 বছৰৰে হোৱা কিন্তু দুবছৰীয়া সকলেও নিজকে ব্ৰহ্মাকুমাৰ বুলি কয় নে অন্য কিবা নাম কয়। গতিকে এয়া হৈছে ব্ৰহ্মাৰ দ্বাৰা ব্ৰাহ্মণসকলৰ ৰচনাৰ গ'ল্ডেন জুবলী, ইয়াত সকলো ব্ৰহ্মাকুমাৰ কুমাৰী আছে। গ'ল্ডেন জুবলীলৈকে নিজৰ মাজত গ'ল্ডেন এজড্ অৰ্থাৎ সত্যপ্ৰধান সংকল্প সংস্কাৰ ইমাৰ্জ (উদয়) কৰিব লাগে। এনেকৈ গ'ল্ডেন জুবলী উদযাপন কৰিব লাগে। এয়াতো নিমিত্ত মাত্ৰ নীতি প্ৰথাৰ ৰীতিৰে উদযাপন কৰা কিন্তু বাস্তৱিক গ'ল্ডেন জুবলী গ'ল্ডেন এজড্ হোৱাৰ জুবলী। কাৰ্য সফল হ'ল অৰ্থাৎ কাৰ্য কৰাৰ অৰ্থে নিমিত্ত আত্মাসকল সফলতা স্বৰূপ হ'ল। এতিয়াও সময় আছে। এই 3 মাহৰ ভিতৰত জগতৰ ষ্টেজত অনন্য ভাৱে গ'ল্ডেন জুবলী উদযাপন কৰি দেখুওৱা। জগতৰ লোকসকলে সন্মান দিয়ে আৰু ইয়াত সমানতাৰ ষ্টেজৰ প্ৰত্যক্ষতা কৰিব লাগে। সন্মান দিবৰ বাবে যিয়েই নকৰা সেয়াতো নিমিত্ত মাত্ৰ। জগতৰ আগত বাস্তৱিকতা দেখুৱাব লাগে। আমি সকলো এক, এজনৰ হয়, একৰ স স্থিতিৰ হওঁ। এজনৰ লগনত মগন হৈ থাকি এজনৰ নাম প্ৰত্যক্ষ কৰোঁতা হওঁ, এয়া উপৰাম আৰু মৰমৰ গ'ল্ডেন স্থিতিৰ পতাকা উৰোৱা। গ'ল্ডেন সৃষ্টিৰ দৃশ্যপট তোমালোকৰ নয়নৰ দ্বাৰা, বাণী আৰু কৰ্মৰ দ্বাৰা স্পষ্ট ৰূপত দেখা দিয়ক। এনেকৈ গ'ল্ডেন জুবলী উদযাপন কৰিবা। অচ্ছা-

এনেকৈ সদায় অবিনাশী শুভেচ্ছাৰ পাত্ৰ শ্ৰেষ্ঠ সন্তানসকলক, নিজৰ প্ৰতিটো সংকল্প আৰু কৰ্মৰ দ্বাৰা নতুন সংসাৰৰ সাক্ষাৎকাৰ কৰাওঁতা সন্তানসকলক, নিজৰ গ'ল্ডেন এজড্ স্থিতিৰ দ্বাৰা গ'ল্ডেন সৃষ্টি অহাৰ পথত এনেকুৱা শুভ আশাৰ দীপক বিশ্বৰ আত্মাসকলৰ মাজত জগাই তোলাওঁতা, সদায় জিলিকি থকা তৰাসকলক, সফলতাৰ দীপকসকলক দূৰ সংকল্পৰ দ্বাৰা নতুন জীৱনৰ দৰ্শন কৰাওঁতা, দৰ্শনীয় মূৰ্ত সন্তানসকলক বাপদাদাৰ স্নেহপূৰ্ণ স্মৰণ, অবিনাশী শুভেচ্ছা, অবিনাশী বৰদানৰ সৈতে নমস্কাৰ।

পদযাত্ৰী তথা চাইকেল যাত্ৰীসকলৰ লগত অব্যক্ত বাপদাদাৰ সাক্ষাৎ:-

যাত্ৰাৰ দ্বাৰা সেৱাতো সকলোৱে কৰিলা। যিসকলে সেৱা কৰিলে সেই সেৱাৰ প্ৰত্যক্ষ ফলো অনুভৱ কৰিলা। সেৱাৰ বিশেষ আনন্দ অনুভৱ কৰিলা নহয় জানো। পদযাত্ৰাতো কৰিলা, সকলোৱে তোমালোকক পদযাত্ৰীৰ ৰূপত দেখিলে। এতিয়া আত্মিক যাত্ৰীৰ ৰূপত দেখক। সেৱাৰ ৰূপততো দেখিলে কিন্তু এতিয়া ইমান উপৰাম হৈ যাত্ৰা কৰাওঁতা অলৌকিক যাত্ৰী হয়, এইটো অনুভৱ হওঁক। যেনেকৈ এই সেৱাত লগনেৰে সফলতা পালা তেনেকৈ এতিয়া আত্মিক যাত্ৰাত সফল হ'ব লাগে।

পৰিশ্ৰম কৰে, বহুত ভাল সেৱা কৰে, বহুত ভালকৈ শুনায়ে, এওঁলোকৰ জীৱন বহুত ভাল, এয়াতো হ'ল। কিন্তু এতিয়া জীৱন গঢ়িবলৈ লাগি যাওঁক, এনেকুৱা অনুভৱ কৰক যে এইটো জীৱনৰ বাহিৰে আন কোনো জীৱন নাই। গতিকে আত্মিক যাত্ৰাৰ লক্ষ্য ৰাখি আত্মিক যাত্ৰাৰ অনুভৱ কৰোৱা। বুজি পাইছা কি কৰিব লাগিব। চলোঁতে ফুৰোঁতে এনেকৈয়ে দেখক যে এওঁলোক সাধাৰণ নহয়। এওঁলোক আত্মিক যাত্ৰী গতিকে কি কৰিব লাগিব! নিজেও যাত্ৰাত থকা আৰু আনকো যাত্ৰাৰ অনুভৱ কৰোৱা। পদ-যাত্ৰাৰ অনুভৱ কৰালা, এতিয়া ফৰিস্তা অৱস্থাৰ অনুভৱ কৰোৱা। অনুভৱ কৰক যে এওঁলোক এইখন ধৰণীত থাকোঁতা নহয়। এওঁলোক ফৰিস্তা। এওঁলোকৰ ভৰি এই ধৰণীত নাথাকে। দিনে প্ৰতিদিনে উৰন্ত কলাৰ দ্বাৰা আনক উৰাবা। এতিয়া উৰুৱাৰ সময়। খোজ কঢ়াই নিয়াৰ সময় নহয়। খোজ কাঢ়ি গ'লে সময় লাগে আৰু উৰোঁতে সময় নালাগে। নিজৰ উৰন্ত কলাৰ দ্বাৰা আনকো উৰুৱা। বুজি পাইছা। এনেকৈ দৃষ্টিৰে, স্মৃতিৰে আনকো সম্পন্ন কৰাই গৈ থাক। তেওঁলোকে বুজি পাওঁক যে আমি কিবা পাইছো। ভৰপূৰ হৈছোঁ। থালী আছিলোঁ কিন্তু ভৰপূৰ হৈ গলোঁ। য'ত প্ৰাপ্তি হয় ত'ত চেকেণ্ডত বলিহাৰ হৈ যায়। তোমালোকৰ প্ৰাপ্তি হ'ল সেইবাবেতো এৰিছা নহয় জানো। ভাল লাগিল, অনুভৱ কৰিলা সেইবাবেতো এৰিলা নহয় জানো। এনেয়েতো এৰা নাই। তেনেকৈ আনকো প্ৰাপ্তিৰ অনুভৱ কৰোৱা। বুজি পাইছা! বাকী সকলো ভাল! সেৱাত যিকেইটা দিন পাৰ কৰিলা, সেয়া নিজৰ বাবেও আৰু আনৰ বাবেও শ্ৰেষ্ঠ কৰিলা। উৎসাহ-উদ্দীপনা ভাল আছিল! ফলাফল ভালেই আছিল নহয় জানো। আত্মিক যাত্ৰা যদি সদায় থাকে তেন্তে সফলতাও সদায় থাকিব। এনেকুৱা নহয় যে পদযাত্ৰা শেষ কৰিলা গতিকে সেৱাও শেষ হ'ল। আকৌ যেনেকুৱা আছিল তেনেকুৱাই হৈ যাবা। নহয়। সদায় সেৱাৰ ক্ষেত্ৰত সেৱাৰ অবিহনে ব্ৰাহ্মণ থাকিব নোৱাৰে। কেৱল সেৱাৰ ভূমিকা পৰিৱৰ্তন হ'ল। সেৱাতো অন্তৰ্ভুক্ত কৰিব লাগিব। এনেকুৱা সেৱাধাৰী হোৱা নহয় নে তিনি মাহৰ দুমাহৰ সেৱাধাৰী হোৱা! সদাকালৰ সেৱাধাৰী সদায় যাতে উৎসাহ-উদ্দীপনা থাকে। ভাল বাৰু। ডামাত যিয়েই সেৱাৰ ভূমিকা পোৱা তাত বিশেষত্ব ভৰি আছে। সাহসেৰে সহায়ৰ অনুভৱ কৰিলা। নিজৰ দ্বাৰা পিতাক প্ৰত্যক্ষ কৰাৰ শ্ৰেষ্ঠ সংকল্প আছে কিয়নো যেতিয়া পিতাক প্ৰত্যক্ষ কৰিবা তেতিয়া এই পুৰণি সৃষ্টিৰ সমাপ্তি হ'ব, নিজৰ ৰাজ্য আহিব। পিতাক প্ৰত্যক্ষ কৰা অৰ্থাৎ নিজৰ ৰাজ্য অনা। নিজৰ ৰাজ্য আনিব লাগে এইটো উৎসাহ-উদ্দীপনা সদায় থাকে নহয়! যেনেকৈ বিশেষ কাৰ্যক্ৰমৰ উৎসাহ-উদ্দীপনা থাকিল, তেনেকৈ যাতে সদায় এইটো সংকল্পৰ উৎসাহ-উদ্দীপনা থাকে। বুজি পাইছা।

পাটিৰ লগত:- শুনোঁতেতো বহুতেই শুনিলা! এতিয়া শুনা কথাসমূহক সমাহিত (হৃদয়ংগম, ফলপ্ৰসূ) কৰিব লাগে কিয়নো যিমানেই সমাহিত কৰিবা সিমানেই পিতাৰ সমান শক্তিশালী হ'বা। মাষ্টৰ নোহোৱা জানো। গতিকে যেনেকৈ পিতা সৰ্বশক্তিমান তেনেকৈ তোমালোকো মাষ্টৰ সৰ্বশক্তিমান অৰ্থাৎ সৰ্বশক্তিক সমাহিত কৰোঁতা, পিতাৰ সমান হ'বলৈ গৈ আছা নহয় জানো। পিতা আৰু সন্তানসকলৰ মাজত জীৱনৰ আধাৰত পাৰ্থক্য যাতে দেখা নিদিয়। যেনেকৈ ব্ৰহ্মা পিতাৰ জীৱন দেখিলা তেনেকৈ ব্ৰহ্মা পিতা আৰু সন্তান সমান ৰূপত দেখা দিয়ক। সাক্ষাৎতো ব্ৰহ্মা পিতাই কৰ্ম কৰি দেখুওৱাৰ নিমিত্ত হ'ল। এনেকৈ সমান হোৱা অৰ্থাৎ মাষ্টৰ সৰ্বশক্তিমান হোৱা। গতিকে সৰ্বশক্তি আছেনে? ধাৰণতো কৰিছা কিন্তু শতাংশ হিচাপত আছে। যিমান হোৱা উচিত সিমান নহয়। সম্পন্ন হোৱা নাই। সম্পন্নহৈতো হ'ব লাগিব নহয় জানো! গতিকে শতাংশক বঢ়োৱা। শক্তিসমূহক সময়ত কাৰ্যত লগোৱা, ইয়াতেই নম্বৰ প্ৰাপ্ত হয়। যদি সময়ত কাৰ্যত নাহে তেন্তে কি বুলি কোৱা হ'ব? থাকিও নথকা বুলিয়ে কোৱা হ'ব কিয়নো সময়ত কাৰ্যত নাহিল। গতিকে পৰীক্ষা কৰা যে সময় অনুসৰি যিটো শক্তিৰ আৱশ্যকতা আছে তাক কাৰ্যত লগাব পাৰানে? গতিকে পিতাৰ সমান মাষ্টৰ সৰ্বশক্তিমান এয়া প্ৰত্যক্ষ ৰূপত বিশ্বক দেখুৱাব লাগে। তেতিয়াহে বিশ্বই মানিব যে হয় সৰ্বশক্তিমান প্ৰত্যক্ষ হ'ল, এয়াই লক্ষ্য নহয় জানো! এতিয়া চাম গ'ল্ডেন জুবলীলৈকে কোনে নম্বৰ লয়। অম্বা!

বৰদান: বিশ্বকল্যাণৰ ভাৱনাৰ দ্বাৰা প্ৰত্যেক আত্মাৰে সুৰক্ষাৰ পৰিকল্পনা কৰোঁতা দয়ালু অন্তৰৰ হোৱা বৰ্তমান সময়ত অনেক আত্মা নিজেই নিজৰ অকল্যাণৰ নিমিত্ত হৈ আছে, তেওঁলোকৰ বাবে দয়ালু অন্তৰৰ হৈ কোনো পৰিকল্পনা কৰা। কোনো আত্মাৰ ভূমিকাক দেখি নিজে অস্থিৰতাত নাহিবা কিন্তু তেওঁলোকৰ সুৰক্ষাৰ সাধনৰ কথা চিন্তা কৰা, এনেকুৱা নহয় যে এয়াতো হৈয়ে থাকে, বৃষ্টিতো জৰ্জৰিত হ'বই। এনেকুৱা নহয়। অহা বিঘ্নক সমাপ্ত কৰা। বিশ্ব কল্যাণকাৰী বা বিঘ্ন বিনাশকৰ যি উপাধি আছে - সেই অনুসৰি সংকল্প, বাণী আৰু কৰ্মত দয়ালু অন্তৰৰ হৈ বায়ুমণ্ডলক পৰিৱৰ্তন কৰাত সহযোগী হোৱা।

স্লোগান: কৰ্মযোগী তেৱেঁই হ'ব পাৰে যিয়ে বুদ্ধিক এটেনশ্বনৰ (মনোযোগৰ) পহৰা দি ৰাখে।

!! ওম্ শান্তি !!

ওম্ শান্তি!!

অব্যক্ত স্থিতিৰ অনুভৱ কৰাৰ বাবে বিশেষ হোমৱৰ্ক

যদি কোনো প্ৰকাৰৰ গধুৰতা বা বোজা আছে তেন্তে আত্মিক ব্যায়াম কৰা। এতিয়াই কৰ্মযোগী অৰ্থাৎ সাকাৰী স্বৰূপধাৰী হৈ সাকাৰ সৃষ্টিৰ ভূমিকা পালন কৰা, এতিয়াই আকাৰী ফৰিস্তা হৈ আকাৰী বতনবাসী অব্যক্ত ৰূপৰ অনুভৱ কৰা, এতিয়াই নিৰাকাৰী হৈ মূলবতনবাসীৰ অনুভৱ কৰা, এই ব্যায়ামৰ দ্বাৰা পাতল হৈ যাবা, গধুৰতা সমাপ্ত হৈ যাব।